

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Kita kasacinio proceso šalis: BV

Prejudiciniai klausimai

Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pateikiami klausimai (kiek tai susiję su pagrindinės bylos aplinkybėmis: dėl ieškinio dėl žalos atlyginimo, kurį pateikė Italijoje nuolat gyvenanti Italijos pilietė prieš valstybę, kaip teisės aktų leidėją, kuri neįgyvendino ir (arba) netinkamai įgyvendino ir (arba) nevisiškai įgyvendino įsipareigojimus pagal 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvą 2004/80/EB dėl kompensacijos nusikaltimų aukoms ⁽¹⁾), ir visų pirma įsipareigojimo, nustatyto 12 straipsnio 2 dalyje, pagal kurią valstybės narės ne vėliau kaip iki 2005 m. liepos 1 d. (kaip nustatyta tolesnio 18 straipsnio 1 dalyje) turi nustatyti bendrą kompensacijų sistemą, kurią taikant būtų galima užtikrinti teisingą ir tinkamą kompensaciją dėl visų smurtinių tyčinių nusikaltimų (įskaitant seksualinį smurtą, kurį patyrė proceso šalis) nukentėjusioms aukoms, tais atvejais, kai iš tiesiogiai atsakingų šalių neįmanoma gauti visos kompensacijos už patirtą žalą):

- 1) ar — atsižvelgiant į tai, kad 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 2004/80/EB dėl kompensacijos nusikaltimų aukoms buvo ne laiku ir (arba) nevisiškai perkelta į nacionalinę teisę, nėra tiesiogiai taikoma (angl. *non self-executing*), taip pat joje nustatyta pareiga sukurti kompensavimo sistemą smurtinių nusikaltimų aukoms, kuria remiantis atsakomybė už kompensaciją, susijusią su tarpvalstybiniais subjektais, kuriems tik ir skirta minėta direktyva, tenka valstybei narei pagal Teisingumo Teismo praktikoje nustatytus principus (be kita ko, *Francovich* ir *Brasserie du Pecheur ir Factortame III* bylose) — (Europos Sąjungos) teisėje nustatyta panaši valstybės narės atsakomybė, susijusi su ne tarpvalstybiniais subjektais (taigi jos gyventojais), kurie nėra tiesioginiai naudos gavėjai įgyvendinant direktyvą, bet kurie, siekiant išvengti lygybės principo ir nediskriminavimo principo pažeidimo pagal minėtą (Europos Sąjungos) teisę, turėjo ir galėjo — jei direktyva būtų buvusi laiku ir visiškai perkelta į nacionalinę teisę — pasinaudoti išplėstu šios direktyvos veiksmingu poveikiu (t. y. minėta kompensavimo sistema)?

Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

- 2) ar 2017 m. rugpjūčio 31 d. *Ministro dell'interno* (Vidaus reikalų ministras) dekretu (priimtu vadovaujantis 2016 m. liepos 7 d. įstatymo Nr. 122 *Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione europea — Legge europea 2015–2016* (Nuostatos dėl įsipareigojimų, kylančių iš Italijos narystės Europos Sąjungoje, vykdymo — Europos teisė 2015–2016) 11 straipsnio 3 dalimi, ir vėlesniais pakeitimais (nustatytais 2017 m. lapkričio 20 d. Įstatymo Nr. 167 6 straipsniu ir 2018 m. gruodžio 30 d. Įstatymo Nr. 145 1 straipsnio 593–596 dalimis) nustatyta fiksuota 4 800 eurų kompensacija smurtinių tyčinių nusikaltimų (ir ypač Baudžiamojo kodekso 609-bis straipsnyje nurodyto seksualinio smurto) aukoms gali būti laikoma „teisinga ir tinkama kompensacija“ įgyvendinant Direktyvos 2004/80/EB 12 straipsnio 2 dalies nuostatas?

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 2004/80/EB dėl kompensacijos nusikaltimų aukoms (OL L 261, 2004, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 7 t., p. 65).

2019 m. vasario 15 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-743/16 RENV CX/Europos Komisija

(Byla C-131/19 P)

(2019/C 182/20)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama G. Berscheid, T. S. Bohr, C. Ehrbar

Kita proceso šalis: CX

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2018 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-743/16 RENV, CX/Komisija, tiek, kiek juo buvo panaikintas drausminės nuobaudos sprendimas nušalinti nuo pareigų;
- grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl kitų ieškinio pagrindų;
- atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmasis pagrindas: Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 4 ir 22 straipsnių pažeidimas klaidingai aiškinant teisės atvykti asmeniškai apimtį.

Pirmojo pagrindo argumentus galima padalyti į kelias dalis.

Pirma dalis susijusi su tuo, kad Komisija teigia, jog sprendime pažeisti teisiniai kriterijai siekiant įvertinti pareigūno negalėjimą atvykti, pareigą motyvuoti ir įrodinėjimo naštos paskirstymo taisyklės.

Antra dalis susijusi su tuo, kad Komisija teigia, jog sprendime neteisingai taikoma atitinkančių įrodymų sąvoka siekiant nustatyti, kad pareigūnas negalėjo atvykti į posėdžius, ir jog Bendrasis Teismas nevisiškai išnagrinėjo reikšmingus įrodymus.

Trečia dalis susijusi su tuo, kad Komisija teigia, jog sprendime iškraipomi du įrodymai.

Antrasis pagrindas: Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 4 ir 22 straipsnių pažeidimas klaidingai aiškinant teisės būti išklausytam raštu arba per atstovą apimtį.

Antrojo pagrindo argumentus galima padalyti į dvi dalis.

Pirma dalis paremta tuo, kad pažeisti teisiniai kriterijai, taikyti įvertinti pareigūno negalėjimą pateikti pastabų raštu arba per atstovą, pažeista pareiga motyvuoti, pažeista įrodinėjimo naštos paskirstymo taisyklė, kiek tai susiję su su pareigūno negalėjimu apsiginti per posėdžius, ir neteisingai taikyta atitinkančių įrodymų sąvoka.

Antra dalis yra susijusi su motyvų, susijusių su pareigūno negalėjimu užsitikrinti gynybos, prieštaravimu.

Trečiasis pagrindas: pareigos motyvuoti, kiek ji susijusi su teisės būti išklausytam pažeidimu, pažeidimas.

Bendrasis Teismas nepateikė motyvų, kodėl procedūros pažeidimas, susijęs su teisės būti išklausytam pažeidimu, lėmė ginčijamo sprendimo panaikinimą.